

Regionální folklorní sdružení Ostrava

Kacabajka

*Čtvrtletník členů folklorních souborů a jejich příznivců
VIII. ročník
květen 2007*

**„Člověk může udělat mnoho dobrých věcí,
pokud mu nezáleží na tom, kdo je pod nimi
podepsán“.**

Robert Fulghum

Pozvánky na významné akce v našem regionu:

- **25.-26.5.07** **Festival Poodří F.Lýska – Stará ves n.O.**
- **15.6.2007** **Galakonzert k 25.výročí Ostravičky**
v rámci MFF FM
- **15.6.2007** **Festival Poodří F.Lýska – Stará ves n.O.**
- **16.6.2007** **Festival Poodří F.Lýska – Jistebník**
- **12.-18.6.07** **MFF FM**
- **13.-17.8.07** **Folklor bez hranic Ostrava**
- **20.10.2007** **koncert k 30. výročí Ondřejnice**
Stará Ves n.O.
- **27.10.2007** **koncert k 60. výročí Hlubiny**
Janáčkova konzervatoř Ostrava
- **23.11.2007** **koncert k 25.výročí Ostravičky**
kino P.Bezruče, FM
- **podzim 2007** **PRAMENY – přehlídka dospělých souborů**
- **podzim 2007** **INSPIRACE**
- **podzim 2007** **Koncert Regiony jak je neznáme**

Kromě toho spousta vystoupení přehlídek i festivalů na kterých se účastní soubory z našeho regionu – tak všem držíme palce, ať se vše podaří a ať se všem divákům „náš“ folklór líbí tak, jako doposud ba i více.

Srdečně Vás na všechny akce zveme a pozveme co nejvíce diváků, ať nadšenců posedlých krásou lidové kultury, písňě tance a všeho přibývá!!

RUBRIKA

- postřehy – náměty – kritika – postřehy – náměty – kritika -

Otevření obecné školy v Kozlovicích

Obecná škola byla slavnostně otevřena v prosinci roku 2006. Zrekonstruovaný objekt na Fojtství v Kozlovicích je v prostorách z roku 1785, kdy zde byla zřízená první triviální škola v Kozlovicích se třemi základními předměty: psaním, počítáním a náboženstvím. Později byla kozlovická škola přemístěna do novějších prostor a areál Fojtství sloužil jiným účelům. Nový smysl této stavbě dala až aktivita ostravského podnikatele Ing. Pavla Šmíry, který se rozhodl zachránit tento významný objekt a navrátit mu alespoň částečně důstojnost.

Dětský soubor Valášek z Kozlovic účinkoval při jejím otevření svým programem ve školních lavicích, kde probíhala hodina výuky za přítomnosti pana řídícího. Této role se výborně zhostil bývalý ředitel školy pan Štěpán Pustka. Rovněž o Velikonoční neděli účinkoval soubor Valášek v této škole, kde proběhla hodina o velikonočních pranostikách a pomlázkou.

Vedoucí souboru Valášek: **Věra Valíčková**

Areál Fojtství v Kozlovicích a Obecná škola

Nově rekonstruovaný objekt Fojtství v Kozlovicích u Frýdku-Místku, jehož součástí je „živý skanzen“ Obecné školy. Tato historická stavba souvisí s příchodem Valachů do Beskyd a od 18. století tvořila jednu z přirozených dominant této malebné obce. Je také jedním z mála dochovaných historických míst, kde se valašští vojvodové volili a kde i přebývali.

Její umístění v centru obce a blízkost všech dostupných komunikačních uzlů ji předurčili k dlouhodobému významnému postavení i v pozdějších dobách. Tak byla v jejich prostorách v roce 1785 zřízena první triviální škola v Kozlovicích se třemi základními vyučovacími předměty: psaním, počítáním a náboženstvím. Později byla kozlovická škola přemístěna do nové prostory, areál Fojtství sloužil jiným účelům. Nový smysl této stavbě dala až aktivita ostravského podnikatele Ing. Pavla Šmíry, který se rozhodl zachránit tento významný historický objekt a navrátit mu alespoň částečně důstojnost, která mu zajisté přináleží.

Pravé křídlo budovy je věnováno především expozici staré školy s kabinetem a bytem řídícího učitele. Nejedná se však o muzeum v pravém slova smyslu, ale o jakýsi „živý skanzen“, který by měl v odborné vedených hodinách názorně ukázat, jak na konci 19. století probíhala školní výuka. V zadním traktu budovy je zřetelně informoané centrum, ve kterém je ke shlédnutí malá ukázka vývoje školních vysvědčení, prvních papírových platidel a dalších historických artefaktů, včetně fojtské ručně kované truhlice. Za zmínku stojí také vystavený soubor literárních děl J.A.Komenského a jeho následovníka Karla Amerlinga z 18-19. století a dobové didaktické pomůcky, mezi nimiž zvláště vyniká mluvnice, jejíž vlastnictví je

připisováno mladému Mikuláši Alšovi. Z jejich stránek je patrné, že už tehdy se žáci ne vždy pilně věnovali výkladu kantora, ale zpestřovali si vyučování svými črty do učebnic. V tomto případě lze snadno rozpoznat klasické motivy pozdějších malířových děl.

Ve vstupní chodbě jsou ve vitrínách instalovány tématické okruhy vývoje jednotlivých učebnic v průběhu 19. a 20. století. Zvláštní pozornost zasluhuje expozice určená pro nejmenší školáky, v níž se nachází osobní slabikář naší přední ilustrátorky Marie Fischerové-Kvěchové, i její pozdější dílo, na kterém je zřetelně vidět ovlivnění další malířčiny tvorby původními ilustracemi slabikáře.

Pravý trakt budovy začíná vstupem do stodoly vybavené artefakty vztahujícími se k zemědělskému způsobu života našich předků. V mezipatře budovy je umístěna drobná expozice se vztahem k obecné historii Kozlovic, společně s malou výstavou dřevěné lidové sakrální plastiky. Zvláštní pozornost zasluhuje soška Frýdecké Madony, za obdiv stojí také původní zdobné krojové prvky Valachů drobné předměty provázející naše předky každodenním životem.

Byla jsem tam, viděla a doporučuji, stojí to za to udělat si do Kozlovic výlet! HS

Zpěváček 2007

Zase máme za sebou další ročník soutěže Zpěváček 2007 a to od těch základních kol v souborech, ve školách, v obvodech, na Skřivánkovi, přes první kolo regionální přehlídky, které bylo jako každý rok na Lidové konzervatoři v Ostravě, přes druhé kolo na Janáčkově konzervatoři v Ostravě až po celostátní kolo, které proběhlo během minulého víkendu ve Velkých Losinách.

Člověk by měl své dojmy sdělovat pokud možno co nejdříve, podělit se o ně se svými známými a blízkými. To se mi bohužel letos vůbec nedařilo, nějak mě všechny ty přehlídky a soutěže pohltily, takže se musím na naše přehlídky dívat zpětně, s odstupem času a zjišťuji, že to je zase pohled jiný, už oproštěný od emocí a těch nejsilnějších dojmů, ale o to možná pravdivější, protože se nad tím musím trochu víc zamyslet. A tak si říkám, že to nebylo vůbec špatné, že se nám to celkem povedlo! První kolo jsme tentokrát natáhli na celý den **16. března** a myslím si, že to prospělo jak soutěžícím dětem, tak soutěži samotné. Děti nebyly tak unavené nekonečným čekáním, nebyly tolik stresované a dařilo se jim! Trošku horší to bylo pro lektory – porotce, kteří museli porovnávat děti v delším časovém odstupu a vlastně hodnotili celý den, ale od toho jsou porotci! Neměli to jednoduché – v prvním kole vybírali z 66 soutěžících 20 dětí do druhého kola. A, jak jsem je občas zaslechla, je to rok od roku horší vybrat mezi tolika výbornými ty nejlepší! A tak lektori **Zdeněk Tofel, Oldřich Korpas, Václav Štývar a Helena Klášková** vybírali a hodnotili a rozhodli tak, že do druhého kola soutěže postoupilo 21 dětí v soutěžní kategorii a další hosté.

Druhé kolo proběhlo **30. března 2007** na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, děti doprovázela jako každý rok cimbálová muzika Vojtek z Ostravy a pořad moderovala skvělým způsobem Dagmar Misařová. A tady to měla porota ještě těžší. Vybrat z těch nejlepších jen 3 zpěváky pro přímý postup do celostátní soutěže + 1 náhradníka! V porotě došlo k malé změně – místo Zdeňka Tofla byla ve druhém kole paní **Miluška Soukupová** a rozhodli takto:

1. Eva Ferencová – Ostravička, Frýdek-Místek
2. Zuzana Terešková – Ostravička, Frýdek-Místek
3. Marta Tabachová – Hurčánek, Palkovice

Náhradník: Dagmar Křížová – Malá Chasa, Frýdlant n.O.

Ale protože, jak tvrdili, bylo těch výborných dětí letos moc, udělila odborná porota ještě i zvláštní ceny a to takto:

Ceny poroty: **Barbora Čechová – Skřivánek**
 Kristýna Pravdová – Skřivánek
 Kristýna Šigutová – Gruník
 Vojtěch Botlík - Hlubinka
 Zuzana Šumberová - Ostravička

A jak to dopadlo v Losinách. To se uvidí tento víkend!

Ale ať to dopadne, jak to dopadne, Losiny už jsou jen třešnička na dortu, na každoročním dortu, který „peče“ Folklorní sdružení Ostrava ve spolupráci s Lidovou konzervatoří Ostrava-Přívoz, p.o., Střediskem volného času Korunka, Ostrava – Mariánské Hory a díky finanční podpoře Statutárního města Ostrava, Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, Ministerstva kultury ČR a FOS ČR.

Prostě – bez peněz by to nešlo, ale bez lidí, kteří děti připravují, pracují s nimi, mají je rádi, nadchnou je pro folklor...už vůbec ne. Tak díky Vám všem!!!

Helena Skálová

Přehlídka dětských folklorních souborů, koncertní sál Janáčkovy konzervatoře v Ostravě, 1. dubna 2007

Zase jsme si dělali apríla z apríla a pořádali jsme na apríla akci. V loňském roce to bylo druhé kolo Zpěváčka, letos jsme na apríla uspořádali přehlídku dětských folklorních souborů našeho regionu. A apríl to nebyl, ale pořádná dřina, ale zároveň svátek. **Sešlo se 10 dětských souborů, 17 tanečních čísel, suma sumárum 335 dětí a k tomu dospělí a doprovody a diváci. KOLOS!**

Regionální přehlídku dětských folklorních kolektivů pořádalo Folklorní sdružení Ostrava za podpory MKČR, Iposu Artama Praha, Statutárního města Ostrava, Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, Lidové konzervatoře Ostrava, p.o. a SVČ Korunka v Ostravě – Mariánských Horách, p.o.

Odborní lektoři: **Jitka Vítková** (Artama Praha, vedoucí souboru Perníček z Pardubic), **Dana Ždímalová** (Artama Praha), **Romana Habartová** (vedoucí souboru Kunovjan), **Jan Rokyta** (hudební redaktor – Ostrava), **Eliška Krejčíčková** (vedoucí souboru Ondřejnica, odborník na náš region), **Věra Vahalíková** (etnograf)

Měli jsme také tak tzv. „mladou porotu“ – absolventy nebo studenty „Školy lidových tradic“, kteří měli právo nezávisle na odborné porotě ocenit jeden ze souborů. Budou to: **Yvona Voráčová, Petr Mílek, Galina Fizerová .**

Odborní lektoři z těchto souborů museli vybrat jeden soubor, který postoupí na **Národní přehlídku**, která se bude konat **8.-10. června 2007 v Jihlavě** + další dva soubory do širšího výběru na tuto přehlídku.

Přehlídka proběhla ve dvou blocích – koncertech a bylo bezvadné, že děti se mohly navzájem vidět, fandit si, sledovat to, co dělají v jiných souborech, prostě koukat. A to i díky tomu, že se podařilo sehnat peníze na dopravu a čekací dobu autobusů. Ale to je přeci pro děti i jejich vedoucí ta nejlepší škola, to, co je může posunout v jejich tvorbě dál a proto jsem moc ráda, že letos se nám to tak podařilo zorganizovat.

Z pohledu organizátora všechno běželo, klapalo, šlapalo a tancovalo jak mělo, pokud se objevil nějaký uzlík nebo zádrhel, hned se vyřešil a tak si myslím a doufám, že nikdo nic nepoznal, že všichni byli spokojeni a že se jim to líbilo. A zase – bez Vás, kteří s dětmi děláte, pracujete, zpíváte, tancujete, učíte je poznávat krásy lidových tradic, folklóru a přitom vymýšlíte a zpracováváte a opravujete a ...bez Vás by to nešlo, takže **DÍKY VŠEM, KTEŘÍ PRACUJÍ S DĚTMI!!!**

A děkování už bylo dost, tak tedy, po přehlídce proběhl rozborový seminář lektorů s vedoucími souborů a zájemci a aby nedošlo zase k nějakým zkresleným informacím, celý jsem ho nahrála a tady Vám poskytuji písemný přepis nahraného:

Zápisky špióna z rozborového semináře po přehlídce dětských folklorních souborů 1. dubna 2007 v Ostravě –

přepis zvukového záznamu

*Jen pro připomenutí, odborní lektoři, kteří hovořili k viděnému byli: **Romana Habartová, Jitka Vítková, Dana Ždímalová, Jan Rokyta, Věra Vahalíková, Eliška Krejčíčková a dále pak Galina Fizerová, Petr Mílek a Yvona Voráčová.** Pro zjednodušení v zápisech používám jejich iniciály, kupodivu žádná se neopakuje.*

Snažila jsem se o co nejpřesnější zápis tak, jak to bylo nahráno, včetně některých nářečních patvarů a poznámek. Pro přesnější pochopení jsem ohodnotila souboru (za co dostali diplom) napsala vždy před hodnocení porotou, aby bylo jasné, že vlastně všichni byli chváleni, ale pak při semináři se lektoři snažili ze svého pohledu říci, co by oni změnili, spravili, co se jim nezdálo... Ale jako každé hodnocení, je to vždy subjektivní, přímý dojem z okamžitého zážitku. Nemějte pocit, že všichni byli jen „sprdávání“, vůbec to tak nebylo, jen časový press nutil lektory k tomu, že už neopakovali chválu, ale snažili se pomoci připomínkami. Alespoň tak jsem to vnímala já špión. HS

Romana Habartová: ... pásma co jste dávali dohromady se svými kolektivy, za to Vám moc děkujeme, protože všichni, kteří s dětmi pracujeme a vidíme do této problematiky víme, jak je to nelehké a kolik úsilí a volného času si to vyžaduje, takže velký dík za Vaši práci s dětmi. Určitě se to brzy objeví, když ten potěr přijde do dospělých souborů. My jsme byli osloveni, abychom každému kolektivu, který se dneska prezentoval dali ocenění a myslím si, že na každém kolektivu se dá najít to, co si ocenění zaslouží a po právu náleží. Takovou tu radostnější zprávu – ocenění jednotlivých kolektivů Vám oznámíme hned ze začátku, poté Vám oznámíme, který soubor postupuje do Národního kola a dohodli jsme se jednohlasně, že vybereme **tři** náhradníky, protože nikdy nevíme kolik souborů z jiných regionů nebo subregionů postoupí. A vybrali jsme také dva soubory, které by letos reprezentovaly na dětské Strážnici. Dovolím si přečíst ty ocenění jednotlivým souborům tak, jak byl sled jednotlivých vystoupení během dnešního dne:

Postup do národního kola:

Ondrášek, Frýdek-Místek „Maslo, maslo, kaj si zašlo“

Náhradníci v pořadí:

1. **Grunik**, Ostravice „Podzim“
2. **Hlubinka**, Ostrava „Jaro už je tu“
3. **Ostravička**, Frýdek-Místek „Vařečový“

Nominace na dětskou Strážnici:

Ondrášek, Frýdek-Místek „Maslo, maslo, kaj si zašlo“

Ostravička, Frýdek-Místek „Vařečový“

Malá Ondřejnica, „Za humnami“:

Za udržování místní podoby lašského dialektu

RH: Já bych zhodnotilo to číslo, že se v něm objevilo spoustu krásných nápadů, které bohužel nebyly rozvinuty a stačilo tomu málo, úžasné navození atmosféry, když přicházeli chlapci s pytlí na hlavě v různých figurách. Skýtalo to takovou naději, že budou dál v tom tanečním čísle využiti více, škoda, že se to rozplynulo.

Jitka Vítková: Já bych tady podotkla, že si budem říkat, co jsme viděli našima očima, že by se třeba mohlo udělat lépe, protože to co jsme viděli, že se podařilo, to jsme včlenili do těch ocenění. Já bych tedy chtěla říct, že když by se Vám podařilo, aby si ty děti na scéně spontánněji hrály, protože všechny ty hry byly takové jenom jako načnuté a ne úplně dotažené. Třeba chlapci když hrají Na Kokeše a když on chce praštit toho posledního a všichni to vědí, tak by se dalo předpokládat, že on mu aspoň jednou uhne a oni prostě šli a postupně odpadávali. Takže kdyby to bylo spontánnější. Nebo třeba honička, když tam byla, tak oni jenom proběhli a v tu chvíli věděli, že se mají chytout. Nebo hra na vlka – ten vlk udělal takhle a oni do něj prakticky narazili, místo aby je pochytal. Takže možná kdyby si na tom jevišti víc hráli, tak ty nápady tam byly moc pěkné, ale pro nás nebyly tak úplně přesvědčivé z té dětské stránky.

Věra Vahalíková: Vyzdvihovali jsme také hezkou práci s nářečím.

Dana Ždímalová: Přitom jim bylo dobře rozumět. Bylo to příjemné číslo.

JV: Ještě jsem se chtěla zeptat na tu fialovou stuhu ve vlasech, mi přišla jako hodně zvláštní – nejsem odborník přes tento region, brala jsem to jenom pocitově. Bylo by dobré vycházet z toho, co kdysi opravdu nosily, ne aby ty děti byly všechny stejně oblečené, braňte se tomu unisonu, vycházejte ze zápisů, neimprovizujte, ale nesjednocujte. Myslím si, že to období zpracování folkloru, kdy všichni byli jako jeden je pryč. Bylo to celkově moc příjemné.- možná sjednotit poskoky, ale to bylo možná jenom trémou, že se jim to občas nepovedlo.

Galina Fizerová: Já mám připomínku u těch halekaček na začátku, jak dívky stály před muzikou, tu jednu nebylo vůbec slyšet, tak trochu víc do prostoru a trošku je možná podpořit třeba rukou – ty holky nebylo moc slyšet na to, že zpívaly halekačky,

tak to bylo slabší. Musejí vyjít víc na forbínu, jinak je to jeviště pohltí, když mají slabší hlásky.

Malá Ondřejnica: „Něplač děvča o hrneček, zajdi sobě do Štramberka, do Štramberka na ryneček“:

Za tvůrčí oživování pramenných materiálů ze Štramberka

JV: Nám vůbec nevadil dlouhý název, aspoň nás to vtáhlo do regionu, určilo nám, proč se tam mluvilo třeba o štramberských uších, akorát že jste to mohli využít trochu víc, že se to tam jenom tak mihlo a nezaujatý člověk si toho ani moc nevšimnul a potom ta jedna dívčina co tam odcházela říkala ještě něco na odchodnou a to už nebylo slyšet, už byla otočená zády a to jí nebylo rozumět. Ten hoch co dělal dráteníka, ten byl pěkněj, ten pěkně zpíval, ale ten co dělal sedláka, ten byl strašně nesmělej. Toho by chtělo trochu narovnat, aby vypadal víc jako chlap.

RH: Já osobně kdybych s tím materiálem pracovala, tak bych víc využila těch hrnečků v souvislosti s tím dráteníčkem. On by jim ho mohl opravit. Je fakt, že on tam pracuje, on se tam věnuje své práci, ale zůstal tam jeden čas a dost dlouhý sedět na té stolici úplně sám a žádná ta holka k němu nepřiběhla, mohla mu ten hrneček dát, on jí ho mohl zadržovat, aby trochu i ta práce, o kterou tam šlo se tam objevila, více se ukázala. Pak mě bylo líto, že ty skutečné štramberské uši, že se toho víc nevyužilo, ony se tam objevily, kdyby je ty holky, co je měly v rukách, třeba takovou recesi slyším x neslyším, dalo by se taky ještě použít nebo udělat. Víc té legrace využít.

Petr Mílek: Já bych ještě k tomu prologu – to začínalo Dráteníkem a končilo Dráteníkem, takže k tomu prologu – víc bych se opřel do toho hlasu, on tam šel tak trochu nejistě, více to prodat, ale perfektní byl ten odchod mezi diváky.

RH: Ještě bych poprosila, abyste s děvčaty více pracovali po fyzické stránce, zdálo se mi, že měly velice špatné držení těla, kulaté záda a tím pádem když je naučíte lépe nosit své tělo i ten tanec více vynikne.

JV: Mě ještě nebylo jasné to zaplacení dráteníkovi na konci – to gesto bylo nezřetelné, jestli mu zaplatili nebo ho „vyplatili“, že to špatně zadržoval – nejasné gesto. A ještě „Já do lesa nepojedu“ – neurčité kroky. Koukala jsem na jednu, druhou a další dvojici každá to dělala jinak. Ty kroky nebyly přesný, je něco jiného vymyslet si choreografii, ale kroky musí být přesný, na první dobu to, na druhou to a ne někde napůl. To už byly větší děti a u těch větších dětí by to mělo být sjednocené, u těch už to nejde tolerovat, ty už by to měly umět. Trošičku ujasnit i tu Sousedskou nebo jak se tady tomu říká u děvčat – některé pérovaly, některé ne a i ten přísun nebyl na správné době – to by se mělo ujasnit. Jedna sólistka šla na 1. dobu a jedna na druhou – ale to si sedne, až se to zažije.

Jan Rokyta: Co já bych mohl říct k muzice – to je kapela z Brušperka z hudební školy. Nijak Vám neublížila, ale taky vám nijak nepomohla. Každý kdo žije ve folkloru dělá nějaké pokroky, tady jsou ty pokroky ale tak malé, že už by se s tím mělo něco udělat, protože si myslím, že ty síly v té kapele jsou. Něco by se s tím dělat mělo, zvlášť když to jsou vlastně už dospělí lidé. Když jsem se díval na toho basistu, já jsem ho moc neslyšel, ale místy jsem byl rád, že ho neslyším. Jinak musím ocenit toho Dráteníka, o kterém se to tady mele pořád dokola protože máte zcela ojedinělou variantu, která začíná na tři pokračuje na dvě a v tom je jiná, všude jinde je to celé na dvě, vy jediní máte ten tříčtvrteční úvod.

Holúbek: „Besídka – Naša kotěnka“:

Za vhodný výběr a přirozené ztvárnění čísla odpovídající věku

JV: Tam se nám líbilo jak jste si poradili s výběrem materiálu, protože to bylo přesně pro ty děti stavěný. Máte krásnou sólistku, ta holčička je úžasná a bylo to dělaný tak, že to těm dětem sedělo, že se jim to dobře dělalo a bylo to pro nás prostě příjemné

VV: Mě by zajímalo, jestli ty děti zkoušely v tom, v čem byly oblečené, mě přišlo že bylo pro ty nejmenší nevhodné, že byly takové zmenšeniny dospělých a že jim taky překáželo, šlapaly si na sukně a polovinu čísla se staraly o to aby si ji dostaly do toho správného místa, kde má být a že je to rozptylovalo a že si nemohly pohrát.

JR: Myslím si, že celé to číslo je půvabné i s tou roztomilostí toho nízkého věku těch dětí, to vždycky toho diváka osloví a je to asi jediné číslo za celý den u kterého bych snesl i minutu. Kdyby bylo delší. Jinak o muzice řeknu přímo paní Červenkové.

RH: Roztomilá etuda

Malá chasa: „Ej rano, rano“

Za zvukomalebné navození atmosféry

RH: Bylo to tanečně míň propracované, těm dětem ještě chybí výraz, hodně byly strnulé, možná tou trémou. Já jsem tam postrádala přirozenost, mě připadalo, že si na něco hrají. Je to škoda, protože v těch dětech to je, jenom je třeba je podpořit v tom, aby to dokázaly tu svoji přirozenost ukázat. Takže by to asi chtělo po této stránce se jim trošičku víc věnovat. A chvilka i ten zpěv tam trošku pokulhával.

DŽ: Já si myslím, že by bylo dobře, kdybyste je nechala trošku dýl si hrát s těma rekvizitama, že to bylo jenom takový na povrchu a že v tom nebyly doma, což je škoda.

RH: Nápady tam byly, ale zase vy přijdete s nápadem a hned od toho jdete pryč, mnohdy méně znamená více, chytout se jednoho nápadu a ten rozvíjet z více stran.

JV: Když už se vezmou skutečné rekvizity na jeviště tak by i ten pohyb, který s tím udělají měly být jako doopravdy. Ostrá kosa – pohyb bez rozmachu, pohyby s hráběmi – nevěřila jsem jim, jakoby přehazovali vrch sena a ne hrabali, nedůvěryhodný pohyb. Nahnat je na zahradu, ať si zahrabou.

RH: Je velmi důležité pečlivě odkoukat reálné pohyby, protože to jde si jenom na něco hrát, ale pak z toho může vzniknout kýč. Mě bylo líto, že ten kluk, který moc nedokázal vládnout s tou kosou se pak vytratil, že ty jednotlivé motivy v bloku necháte odejít za scénu, že se ty jednotlivé motivy neprolnou, je to kratinké, ale pro diváka je ta scéna prázdná, ať si jdou třeba naproti.

JV: Ta písnička Stará baba – byla dost nepřesná a oni už jsou dost velcí, aby byli tak nepřesní a ten valčík byl dlouhý a nepřesný. Rytmické vnímání nebylo dobré. Možná proto že byli v párech, ale byli hodně nepřesní. Ten párový tanec na jejich pohybovou přípravu byl nepřesný.

Yvona Voráčová: Mě by zajímalo, jestli jste si vyzkoušeli na nějaké zkoušce různé přeskoky přes ty hrábě, pohrát si s tím krokem, že by se to tam mohlo projevit, oni skákali všichni stejně přes diagonálu, mohlo by to být podle individualit, co by komu šlo lépe, co si vymyslí a třeba i s tím valčíkem by si pak mohli pohrát, pod nohy. Chtělo by to asi více času, fantazii určitě na to mají.

JR: Ta kapelka byla k tomu patřičná, ty zobcovky a tyčinky – takový bicí nástroj, který patří k číslům odehrávající se v přírodě, to se mi líbilo, je to ta barva, která k tomu patří.. Já když vidím soubor z Frýdlantu tak očekávám víc takové drsnosti, zemitosti a to jsem tam trošku postrádal, bylo to málo frýdlantské Pak k té práci s rekvizitou,

kosou, měl by mu někdo ukázat, jak se ta kosa drží. To se mi jako starému sekáčovi nelíbilo – mělo se s tou kosou zacházet jako s opravdickou.

Ondrášek: „Maslo, maslo, kaj si zašlo“

Za přesvědčivé ztvárnění objevných scénických nápadů a přirozený dětský projev

RH: Byla to choreografie šitá těm dětem na tělo, byla to úžasná hra, musíme pochválit paní choreografku, protože dovede pracovat náramně s detaily. Mělo to nápad, atmosféru, děcka měly skvělý výraz.

JV: Tady na rozdíl od předchozího souboru byly všechny ty pracovní pohyby čitelné, tam jsme jim to věřili, úplně všechno, krásně zpívali, pěkně mluvili, nahlas, zřetelně, byli tanečně přesní, na to jak byli malí!

PM: Bylo to vtipné – dojení krav!

JR: Dojení krav bylo sugestivní, celé auditorium nesledovalo nic jiného, kdybyste vedle hráli karty, tak by si toho nikdo nevšiml. Je to nabitě nápady, které jsou z 99% zrealizované, nezůstali jen u nápadu, to se na tom cení nejvíc, nápady máte všichni, ale ne každému se to daří přetavit do skutečného pohybu, ale tady byly zrealizované, dotažené. Mám tady napsané: je to tak dobré, že by si to zasloužilo lepší kapelu. Ale ono to možná bude v tom, že vaše kapela není moc účastna tomu, co se na tom jevišti děje. Primáška byla natočena zády k tomu, co se děje na jevišti, přišla i o dojení a to se mi nelíbilo, protože ta kapela tím pádem nefungovala, ona čekala na nějakou narážku, kdy má začít hrát a to začala. Ale měli by pořádně docvičit. Rozhodně musí komunikovat s tím, co se děje na jevišti a komentovat to výrazem obličejů, úsměvem. Dotáhnout kapelu na úroveň tanečníků.

Eliška Krejčíková: Podtrhla bych práci s detaily. Víme že to byla Zdena Kyselá, která si toho všimla a zdůrazňovala práci s detaily, dotažení věcí, detailů, které dotvoří celek a to vlastně dělá celek a to se tu velmi dařilo.

DŽ: Pro mě byl krásný ten vztah těch velkých tanečníků k těm malým a to taky dotvářelo celé to číslo.

VV: A ten můj detail byl na konci s tím hrnkem, prozradte mi to, zapomněli ho tam? (ANO). Ale bylo to výborné, nechte to tam.

PM: Pestré krojové vybavení, nebylo to uniformní, bylo to přirozené.

RH: CHVÁLÍME!

Holúbek: „O trnky“

Za vhodné využití vztahu chlapec-děvče, odpovídající věku dětí

VV: Proč na trnky s hrnkem? Na velké trnky malý hrnek. Proč je sbíráme na zemi jako borůvky?

Holky si to vymyslely, že zatřepou stromkem, popadají ty trnky. Chtěli jsme využít ty hrnky.

RH: Tak to už spíš s kyblíkem. To už jste to pak neměli nazvat O trnky, ale třeba Na povídla., protože s hrnkem...

Ta pointa měla být v tom, že kluci holkám vezmou ty hrnky s trnkami...

RH: Takže ne O trnky, ale O hrnky?

JV: Mě se hrozně líbil ten moment, kdy si holky chytají kluky jako tanečníky. To kdybyste to udělali na začátku, tak by vůbec nevadilo, že tam v tý Trnce, jak ji tancují není vztah mezi těma klukama a holkama, a to není v tomhle věku to je jasný, voni jsou na sebe spíš jako kočka a pes a to byl moment, který byl hrozně

hezký a kdyby bylo na začátku si je polapili, tak by se to vlastně vysvětlí, to bychom všechny ty připomínky neměli. Tenhle moment by to vlastně všechno překryl.

RH: Já jsem se chtěla zeptat na tu špatnou tóninu – to se jim špatně zpívalo.

Muzika byla původně jinak napsaná, je to pro ně hrozně nízko. To se ještě musí dodělat.

JR: Je to velice dobře napsaná muzika, to jestli se to upravovateli ta tónina líbí nebo ne se nemůže brát v potas, musí se přizpůsobit možnostem zpěváků. S Vrobelkama si promluvíme zvláště i s Jarkou Červenkovou, protože měla díry hrubě, ale i kdyby se to přepisovalo stokrát, tak je to špatně vybraná tónina pro jakoukoliv obsadu, tam prostě patří C dur.

EK: Jakým způsobem chcete řešit mluvené slovo – dodržovat region Valašska nebo se přizpůsobíte našemu regionu. Zpracováváte region Valašska. Aby z toho nevznikl zmatek.

Je to vše z severního Valašska a podle zápisů paní Jelínkové.

JR: Já si taky rád čtu bibli, ale nechovám se podle ní, posuzujte všechny prameny velmi kriticky, svým okem. To tam prostě nepatří. Nikdo mi nevyvrátí, že je to písnička původně česká (Cibulka)- starý hit Jiřího Pospíšila. I když Vás na druhou stranu musím pochválit, že si sami skládáte texty, a dobře docela. Když to je dobré a zapadá to celkového charakteru lidové poetiky, proč ne.

GF: Mě přišla nepřírozená ta část, když kluci vzali holkám hrnky a měli se o ně přetahovat. To vypadalo tak, že kluci jim je vzali, postavili je na zem, holky se s tím smířily a pak se teprve začaly přetahovat. Jako že to bylo nepřírozené, hrané.

PM: Zajímavá varianta Klobúkového u holek – květinové klobouky. To bylo hezké.

Lašánek: „Moty, moty švec“

Za využití lidové slovesnosti na scéně

JV: Zaujal mě začátek, ten byl hezký i když pak už to bylo dlouhý to motání rukama. Pak mě zaujaly červené kalhotky u jedné holčičky, která měla nejkratší košilku. Pak mě zaujal jeden žabák, který skákal zvláštním způsobem na napnutých nohách, on dával dolů jenom ruce a zadeček měl pořád nahoře, dával jenom ruce nahoru a dolů, takový silnější chlapeček to byl. Jenom 2 děvčátka neměly šátečky, měly upravené hlavy, asi by bylo lepší, kdyby měly šátečky všechny. Písnička, kde se zpívalo o šotyši – byla na tři, mazurkový rytmus, děti tam měly chodit přes dobu a to nezvládly. A Kalamajka ve vzduchu – jinak udělaná slovenská cifra – neobvyklé. Nikde jsem to ještě neviděla.

RH: Na mě to pásmo celkově působilo smutně a bylo mi líto, že se nepodařilo propojit generace, že vždycky tancovali malí a velcí dělali stafáž nebo opačně. Je to škoda, když už na scéně je taková masa dětí že se nezapojí aspoň v tom zadním plánu, kde mohou být využity a tancovat si své. Bylo to takové neutrální pásmo, kde se z těch her mohlo dát cokoli a ty děti tam nemusely stát a přihlížet

PM: Mě ten vláček na konci připadal takový nevýrazný nástup, spadlo to tam trochu, sice se pak rozjel, ale...

RH: A ten zpěváček jak šel na mikrofon, to bylo zbytečné v takovém monotematickém pásmu to dělat. Bylo to škoda, neuměl ho ani použít.

PM: Krojově ta menší skupinka byla bezva, že nebyli uniformní, jako ti větší.

JR: Ať si paní harmonikářka nevybírám tak silný a řezavý registr, trošku tišší Já chápu, že chtěla, aby ji ty děti slyšely a dělaly všechno podle ní, tento připomíná Na Pankráci na malé vršíčku, i na tom jevišti to může být tišší..

VV: Bez problémů přehlušila desetičlenný dívčí sbor.

Hlubinka: „Jaro už je tu“

Za působivé výtvarné i taneční zpracování scény a propojení věkových skupin dívek

JV: Tam se mi líbilo, že byly skloubené dvě věkové kategorie, tancovaly paralelně, každá něco jiného, menší jednodušší varianty, větší složitější, výtvarně to pak vypadalo velice pěkně. Jenom bych se přimlouvala, že když ty děvčata uspí ty panenky je nemohly naskládat trošku blíž k forbíně, do malé skupinky, protože takhle jim to při Herličce překáželo, když měly velký kroužek musely je přeskakovat a vadilo jim to, bylo to rušivé. To by se dalo zvládnout, že by si je pak zase vzaly až by se panenky probudily. Pak se mi zdál rozpačitý konec klukovský.

RH: Já navážu, taky mě uchvátila pohybově a výtvarně zvládnutá scéna a propojení generací starších a mladších dívek. Já bych osobně přivítala zkrácení čísla, myslím si, že bylo dostatečně dlouhé a byla bych spokojený divák, kdyby to taneční číslo končilo hrou na Herličku nebo obrazem Když sem byla malučká s tím, že se ta děvčátka rozejdou s panenkami. Ti kluci v tomto případě, když nebyli v ději zapojeni od začátku, tak mě tady ani nechyběli.

JV: Chlapecký sólista byl pěkný, velmi dobře zpíval ten kluk, ale ti kluci nebyli natolik dobří, aby konkurovali těm holkám a proto to nakonec spíš spadlo to číslo, místo aby gradovalo.

RH: Ještě se velice bráním používání „nanana...“ To už bychom neměli používat, na to už jsme dostatečně zkušený, abychom používali slabiky. Je to kýčovitě. Zvláště pro zkušený a vyzrálý soubor a vedoucího.

YV: Ještě na začátku příchod krásný, zdobení Májíčku nádherné, potom holky říkaly pranostiky, ale na diváky a ne pro sebe – to mi vadlo. Měly by to říkat sobě a ne divákům. Maličkost.

GF: Tam začali běhat koníci a do toho zpívala malinká holčička slabounkým hláskem a nebylo ji slyšet. Pěkná rytmizace. Bylo škoda pěkného hlásku.

YV: Krásný detail – panenky měly spát a byla tam jedna, která si s ní tak poskakovala do rytmu, vůbec mi to nevadilo že panenky měly spát, že dělala něco proti, protože tím byla zaujatá, dělala to s chutí, tančila si s ní.

EK: Já bych byla taky pro zkrácení, udělala jsem si čáru než ti kluci přišli, už to bylo uzavřené, připadalo mi to zbytečné. Možná rozdělit to na dvě čísla.

JR: Já jsem si tu napsal: konec nastal přesně v okamžiku, kdy už jsem si 5 minut myslel, kdy už bude konec. Vaše flétnistka je hrdinka, že se podujala to celé doprovázet sama. Musíte pokročit v tom smyslu, že ona nemůže celou dobu hrát totéž, co se zpívá. Za prvé nikdy to už není tak čisté, jako když hraje sama, protože se přidruží zpěv a ten má své výchyly intonační, ona má své... V okamžiku, kdy se objeví zpěv a ten zpěv ty děvčata umí si ona může hrát druhý hlas nebo jí ho někdo vymyslí aby došlo k barevné změně, jinak je to neustále totéž. Malá zpěvačka se projevila jako velká osobnost. Slovní projevy jako „koupím koně, co teď, copak je - to do souboru jako je Hlubinka nepatří, to necháme do čítanek, do turistů z Česka. Dialekt!

Grunik: „Podzim“

Za nápaditě a přesvědčivě ztvárněnou pracovní tematiku a přirozený projev dětí, navíc bez instrumentálního doprovodu

JV: Velice milé číslo, působilo na mě výtvarně hrozně hezky, jenom bych prosila, aby kluci koukali do ohně, když ho rozfoukávají těma kloboukama – koukali jinam a potom si do toho ohně sedli – bylo by dobře to místo respektovat – kde rozfoukali ten ohýnek a pak ho počůrali, je třeba to místo dodržet (*Na zkouškách tam vždycky mají flašku – teď ji neměli a proto to nedodrželi*). Pak tam máte jednu pěveckou záškodnici – silný hlas a nešlo jí to. Krásně pravdivé všechny pracovní pohyby, nádherné a pravdivé hašení ohně, cepy byly pravdivý, mletí, setí, celkově moc pěkné, dodržování nářečí skvělé.

EK: Myslím si, že mluvené slovo byste měli zpomalit – krásně dodržujete nářečí, ale mluvené slovo bylo velice rychlé a tím ztrácelo na srozumitelnosti. Zdálo se mi, že u toho ohně byli chlupci zbytečně krátce. A nástup děvčat na zpěv se nepovedl tak, jak jsme zvyklí.

RH: Celkově velice hezké, pravdivé i to, že si děti celou dobu vystačily bez muziky – za to velkou jedničku.

JR: Kdokoliv se pokusí v tom sboru zpívat druhý hlas, nechť je zastřelen! Dokud zpíváte unisono, je to skvělé. Byl tam druhý hlas zbytečně hluboko a nezřetelně a to se shodilo. Není to jednotné. Některé věci nejsou rozumět, tam je to třeba říct tak zřetelně a tak pomalu, aby tomu rozuměl i člověk z Pardubic. Je to velice neotřelé a svěží, ale docvičit! Až to budete dokonale umět, tak to bude fajn číslo!

Malá Ostravica: Jarní hry na louce“

Za spontánní dětský projev

JV: Ten začátek byl půvabný ale zbytečně brzo to skončilo ti vojáci. Pak tam někdo řekl – „Zavoláme na děvčata“ a místo toho pro ně běželi. Po mluvení vznikla pauza – chyběla mi předehra nebo začít hned. Vadily mi při sedu nohy křížem – to bylo velmi nefolklorní, to se nesmělo – nohy nesmělo být vidět. Houslistka jim nepomáhala, spíš jim to ztěžovala, ona se jim nepřizpůsobila a ty děti to nedokázaly samy. Ta by jim měla hrát pod nohy, hrála pomaleji a pak se to rozhodilo.

JR: Houslistka hrála docela dobře – kdo byl vlastně viník, že se neshodli. Já to vidím opačně, tanečníci by se měli přizpůsobit, ale ty malé děti to asi fakt nedokáží, nemají to secvičený dohromady.

Ostravička:“Pasáci“

Za milé navození atmosféry pásma v písni Prš deštičku

JV: Mě osobně se strašně líbil začátek – znázornění deště. Vzhledem k tomu, že se to jmenovalo Pasáci, tak tam toho bylo o pasácích strašně málo – možná jiný název.

VV: Tady taky vznikla disproporce muzika x tanečníci – z čeho to vzniklo (*neotřískané, nevytancované*)

JR: Ti kluci jsou vždycky o osminu dřív a kapela za nimi pokulhávala, kapela neladila, je vidět, že je to čerstvé. Položení tónin – já bych to zkusil trošičku výš, bylo to trošku zdušené, hlasy by se projasnily.

EK: Měli by si to hrát mezi sebou, ne tolik zbytečně na lidi, na diváky. Bylo vidět, že jsou nervózní.

Valášek: „Byla myška“

Za udržování tradic Kozlovic a okolí

JV: Na začátku přicházeli v řadě a některé koukaly dozadu a nevedlo se jim to, dvě malé holčičky neutancovaly řezanku – to je škoda, bylo by lepší jim tam dát něco jiného, bylo to na ně těžké, to ostatní už zvládaly. Nebylo mi jasné, proč odešli do zákulisí, když tancoval ten sólový pár, asi měl být vypíchnutý, ale to se dá udělat i tak, že se stáhnou do koutka a budou po nich pokukovat – to bylo násilné, jak odešli a pak přišli. Napřed jsem myslela, že to je jenom dívčí soubor, protože to byla dívčí přesilovka, ale pak tam přišlo tolik kluků, jenom by to chtělo u nich větší odvaz, aby bylo poznat kdo je tam pánem. Přišli moc nevýrazně a potichoučku. Ty kroje na mě působily jako na Valašsku – zástěry jenom od boku proč (*malé*)

JR: Kdyby to vyprávění písňové bylo slyšet to by bylo dobré. Vyříd' upravovateli, že by to chtělo o tón výš, zbytečně bručeli (mazur). Jinak slušné.

EK: Já jsem si poznačila, že by se dalo lépe využít celého prostoru jeviště – chvilkami byli zbytečně vpředu, udělalo by to lepší obrazy celkově stísnění.

Ostravička: „Šindele“

Za obratnost, fyzickou připravenost a taneční projev chlapců

JV: Kluci byli fantasticky fyzicky připravení, bylo vidět, že je to baví, že jim to vyhovuje, jenom mi vadilo, že na sebe jenom gestikulovali – ty jo, ty ne. Kdyby na sebe občas křikli, bylo by to věrohodnější, přirozenější. Ke konci už asi byli odkázanější a tam to bylo přirozenější, ten zvuk mi tam chyběl, jako v němém filmu. Moc pěkný moment byl, jak se sešly ty dvě flétny – jenom bych tam cítila dvojhlas – v unisonu to bylo rozladěné a asi kdyby hráli dvojhlasně, bylo by to lepší jako symbióza těch dvou. Jako taneční výkon se mi to moc líbilo. (*Nápady se rodí na zkouškách, bylo to vlastně poprvé, flétna se přidala na minulé zkoušce – teprve se to rodí*)

PM: Mě se líbilo i celkové zapojení to „píšťalkáře“, jak tam začal tancovat. Že to nebolo jenom jako doplněk, pěkné výskoky kluci, pěkné akrobatické figury, pěkně se vysvíkali při tanci.

JR: Taky kluci předbíhali v tomhle čísle. Souhlasím s tím, že ty flétny by rozhodně neměly být unisono, druhý hlas, protože jsou to dva různé nástroje, dva různí lidé a nikdy to nebude čisté. Je to varianta toho přísloví „Co je ještě falešnější než klarinet? A odpověď zní: dva klarinety“. – to je něco podobného, je nutný dvojhlas. Co mi zůstalo utajeno – jim padaly šindele schválně nebo to byla technická závada. (*Tak si to zkuste! Dostanou vynadáno*).

PM: Poprvé, když jim to spadlo tak byli nejistí, ale pak už se spíš hecovali, už si z toho tolik nedělali, už z toho měli srandu. To je ono. Je to strašně náročné

YV: Já jsem taky tancovala s šindelem, byla to dřina, rok, než šel na vojnu!

Ostravička: „Vařechový“

Za vynikající taneční a herecký výkon a příkladnou práci s rekvizitou

JR: Pěkně napsané, teď jenom zrealizovat vše, co v těch notách je. Výborný zpěv Evy Ferencové i ostatních holek. Ona je i herečka výborná

VV: Ony si to užívaly, hrály si to.

Malá Ostravica: „Na pastvě“

Za využití lidové slovesnosti ve škádlivkách na scéně

JV: Chtěla jsem se zeptat, proč na začátku šli průvodem- ten zpěv byl moc pěkný, ale byli seřazení do dvojic – k tomu názvu mi to připadalo nepatřičné, jít v průvodu. Pak mi tam přišlo zvláštní juchání, protože oni u toho juchání se tvářili, jako by jim někdo šlápl kuří oko – bylo to naučené a ne z potřeby. Tolik se soustředili na tancování, že to spíš rušilo, než aby jim to pomohlo. Nějaká písnička (Chytla synka za ramínka)mi tam přišla moc popisná, ilustrace písničky, asi by to chtělo vymyslet jinak, nebo to tam nedávat.

PM: U řezanky, jak se přetahovali – bylo to vlažné, nebylo to přetahování. N začátek se mi líbila píšťalka a rytmika

EK: Mi tu tématiku na pastvě navodila muzika, ale potom se mi tam ta tématika vytratila. Toho pasteveckého by tam mohlo být víc, když už to máte v názvu.

JR: Pochvalme to ještě raz, je to vlastně prapůvodní muzika píšťala a rytmika k tomu.

YV: Jako jediný soubor jste měli muziku zakomponovanou do čísla, že tam na ně čekali, že je potřebovali – to bylo fajn.

Ostravička: „Hore Stražu“

Za vynikající taneční a pěvecký projev dívčí skupiny

JV: Chlapecká písnička byla asi hluboko, chlapci byli nepřesní – ten krok, nevím, jakou mají mít jedнокročku, ty děvčata byly lepší, přesnější. Ale neznám ten materiál, je to jen můj pocit. Tanečníci předbíhali muziku. Asi by to chtělo, aby si to lépe zažili. Problém věku, samá ruka, samá noha. Musí k tomu dozrát..

VV: Nevládali rytmicky a někteří se netrefili do tóniny. –Ale to je dáno pubertou, problém s hlasy. Ty holky jsou výrazně lepší.

PM: Kluci měli možná zbytečně moc trojpodupů, trošku mě to rušilo.

JR: Nerozuměl jsem: A já jsem jaký bednár? – Zralý A jaký je nezralý bednár. Já se asi budu až do 80 roků učit! (*Ti co to tancovali*) A odkud to je, kdo vás to tak naučil? To je nějaký nesmysl, celý zbytek světa zpívá A já som z Oravy bednár. Dívčí sbor byl špica.

Malá Ostravica: „Sázení zelí“

Za výborné taneční vedení dětí a výtvarné ztvárnění postavy strašáka na scéně

JV: Chtěla jsem se zeptat, proč se to jmenovalo „Sázení zelí“, když se tam to zelí nesázelo, měla jste tam krásné nápady .Ten strašák byl nádherný výtvarně úžasný, ten se vám povedl, kdyby si třeba nasázeli zelí, potom si nastavili toho strašáka, a potom tam tancovali všechno to kolem tak by to bylo úplně supr číslo. Ale takhle nám chyběla souvislost s tím sázením zelí – nebo to jinak pojmenujte. Pak jsem se chtěla zeptat, proč vpředu tancují v řadách – kdyby se trošku prošli, tak nebude vidět každá chybička, je to zranitelné. Pak tam byl někde podtržený krok a v tom rytmu, který tam byl to neudělali přesně a pak to rušilo – dát jim jiný jednodušší krok. V tomhle tempu je pro ně ten krok nezvladatelný.

GF: Buď to bylo moc rychle nebo to ještě neuměli – asi to na ně bylo moc těžké.

JR: To je dobré číslo. Mě se líbí ta sborová recitace, děláte ji dobře, rytmicky přesně. Sdělení je pak dvojnásob úderné a přesné. Poskládali jste si texty na strašáka – vkusně složené. Trošku jsem si tu napsal, že nám hrubnou nejen politici, ale i folkloristé – příliš mnoho řiti na jeden centimetr čtvereční, ve vašem verbálním

projevu. Chtělo by to asi trochu umírnit. *(Naše děti ještě na to nepřišly)* Líbilo se mi to, je to jedno z těch lepších čísel. K muzice dávám přednost tomu, že to řeknu jenom muzice. Židovští obchodníci říkali: Pokud jste byli spokojeni, řekněte to všem, pokud ne, řekněte to jenom nám.

YV: Každý slyší to co chce!

JV: Já bych Vám chtěla ještě jednou za všechny poděkovat, dělejte dál nenechte se nikým a ničím zviklat, pracujte dál, jed'te po svém, ať vás to nepřestane těšit a snažte se do těch dětí vtělit co nejvíc těch hezkých věcí, které nám ještě zbývají

JR: Jste nositelé národní kultury

Postupujícímu souboru Ondrášek moc a moc držíme palce ať se Vám v Jihlavě daří, ať se Vám tam líbí a ať se Vám to povede aspoň tak, jak se Vám to povedlo v Ostravě. A všem ostatním přeji hodně sil do další práce, na naší přehlídce bylo vidět, že to určitě stojí za to! DÍKY

Špión HS

Bylo-nebylo a už je to za námi!

Na první pohled to vypadá, že na jaře byly v našem regionu jenom tyhle dvě obří akce – Zpěváček a Přehlídka dětských folklorních kolektivů, ale to je velký omyl. V regionu to žije a zpívá a tancuje a probíhá spousta koncertů a hlavně, některé soubory prožívají a organizují svá výročí.

Tak jsem se byla v poklusu podívat na výroční koncert Ondřejnice v pátek 23. března a moc mě to potěšilo, bylo to milé a příjemné a moc fajn – vůbec tomu člověk nechce uvěřit, že Ondřejnica už má 30 let! Kdo si o tomto koncertu chce počíst více, je článek v posledním čísle Folkloru.

Pak proběhl seminář „Jak zpívat lidové písně“, který vedli Jan Rokyta a Maruška Matějová. Z ohlasů vím že to bylo bezva, sama jsem byla bohužel pracovně zaneprázdněna (tentokrát krajská přehlídka dětského divadla) a tak jsem nestíhala a článek mi nikdo nenapsal, ale doslechla jsem se, že to bylo fajn a že by stálo za to uspořádat podobný seminář častěji. Pokusím se.

A další dva výroční koncerty se sešly v jeden den – Ostravička měla koncert pod názvem „Letem světem s Ostravičkou“ ve Frýdku-Místku a Slezský soubor Heleny Salichové měl koncert v Domě kultury Poklad v Ostravě – Porubě. Ani na jeden jsem neměla jít, měla jsem v práci práci, ale zadařilo se, v práci se mi podařilo skončit práci rychleji, než jsem počítala a tak jsem stihla s odřenýma ušima koncert „Salichovců“. Tímto se omlouvám Ostravičce, doufám, že je uvidím na festivalu ve Frýdku, kde mají další výroční koncert.

Jsem moc ráda, že se mi podařilo stihnout koncert ke 30. výročí Slezského souboru Heleny Salichové pod název Ozvěny – bylo to něco opravdu zvláštního. Pozvali si totiž jako hosty soubor Alkai-Tai a to bylo něco! Zvláštní, úžasné, nádherné – na mě to aspoň takhle působilo a tak vlastně to, že je to výroční koncert souboru mi nějak uniklo, bylo to v mých dojmech „převálcováno“. Jen mě nějak po skončení tohoto večerního maratonu bolelo celé tělo, zvláště ta zadní část. Ale to byl jen můj problém a mé subjektivní pocity (však taky má co bolet!). Jinak byl koncert bezva a určitě i

následná beseda u cimbálu v prostorách foyeru v DK Poklad – ale to už jsem vzdala. Tak ještě jednou dodatečně, všechno nejlepší k narozeninám Salichovci!

A aby nebylo všemu konec, ještě se konal dnes už tradiční Salichcup. Zase bezva akce, která už získala tradici. Pokud vím, bylo letos 7 družstev a bojovali ze všech sil v Orlovně v Ostravě – Třebovicích. Jak to dopadlo si určitě budete moci přečíst na www stránkách „Salichovců“ (www.sshs.cz) – oni jsou totiž pořadatelé téhle akce.

Helena Skálová

Múzy mají mnoho tváří:

8. března se mi podařilo vidět něco nevídaného – byla jsem na koncertě Múzické školy z Ostravy – Mariánských Hor, který se konal v Divadle loutek v Ostravě. Je to integrovaná umělecká škola, ve které se múzám věnují „normální“ děti spolu s dětmi postiženými zrakově, sluchově, pohybově nebo i mentálně. Jen Vám chci říct, že jsem si uvědomila, jak je život k některým lidem nespravedlivý a jak obdivuhodně ho dovedou zvládat. Obdivuji lidi, kteří dokáží takovým nádherným způsobem s dětmi a lidmi pracovat, tak, aby vznikl takový nádherný koncert. Už dlouho se mi nestalo, abych v hledišti brečela – ale tady mě to dostalo. Vidět tu úžasnou spolupráci, vůli, nadšení z každého kousíčku pohybu nebo z každého tónu – a přitom na profesionální úrovni. Úchvatné! Děkuji Milušce Soukupové, ředitelce Múzické školy, ale vlastně úplně všem. Zase mě to posunulo dál, nabilo energií a vírou v lidi!

Helena Skálová

RUBRIKA

pozvánky – pozvánky – pozvánky – pozvánky-pozvánky

Připomínám nejbližší a největší akce, které nás v regionu čekají do konce léta, na podzim pak bude další maratón velkých akcí – výroční koncerty, Inspirace, Prameny a meziregionální koncert:

- **25.-26.5.07** **Festival Poodří F.Lýska – Stará ves n.O.**
- **15.6.2007** **Galakonzert k 25.výročí Ostravičky**
v rámci MFF FM
- **15.6.2007** **Festival Poodří F.Lýska – Stará ves n.O.**
- **16.6.2007** **Festival Poodří F.Lýska – Jistebník**
- **12.-18.6.07** **MFF FM**
- **13.-17.8.07** **Folklor bez hranic Ostrava**

Kromě těchto našich akcí ještě doporučuji, kdo budete mít čas, zajedte se podívat na VII.Mezinárodní festival cimbálu do Valašského Meziříčí ve dnech **23. -27. května 2007**. Je to sice soutěžní festival cimbalistů, ale večer tam bývají úžasné koncerty, které stojí za to! Bližší informace určitě najdete na www stránkách (www.lpt.cz/festival/).

IV. ročník Festivalu Poodří Františka Lýska se koná v různých dnech ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, v Proskovicích a v Jistebníku.

25. května (pátek) Staroveské zámecké arkády

17.00

Vernisáž výstavy "Poodří ve fotografii Jana Lipiny"

Informační centrum v zámku

18.00

Koncert na nádvoří zámku

Chlapecký pěvecký sbor ze Stěbořic

Ondrášek - Kulihrášek - dětský pěvecký sbor z Nového Jičína

ERIN - vokální trio souboru Permoník z Karviné

26. května (sobota) "Jizda kole obila"

11.00

Vyhlášení "objezdu veškerých hranic staroveských"

(spoluúčast LSPT Ondřejnica, skupiny historického šermu Keltik, Zámecké kapely)

14.00

Zámecký park

Malá Ondřejnica

Cimbálová muzika ZUŠ Brušperk

Ševčík - Moravský folklorní soubor z Ostravy-Zábřehu

Pěvecká skupina souboru Odra z Ostravy-Vítkovic

Závěr "Jizdy kole obila".

Program k 740. výročí založení Staré Vsi

15. června (pátek) Folklorní večer na zámku

18.00

Zahraniční soubor - host MFF Frýdek-Místek 2007

Folklorní skupina z Dánska

Ondřejnica - Lašský soubor písní a tanců

Cimbálová muzika Ondřejnica

Jistebník

16. června (sobota) Koncert dětských pěveckých sborů - KD Jistebník

16.00

Cimbálová muzika ZUŠ Zdeňka Buriana z Kopřivnice

Pěvecký sbor Gymnázia Olgy Havlové - Ostrava-Poruba

Štývarův pěvecký sbor - Třinec

Komorní sbor EXIL, Wichterlovo gymnázium - Ostrava-Poruba

Amatérské sdružení hudebníků DOM - Jistebník

Zakončení Festivalu Poodří Františka Lýska

13. MEZINÁRODNÍ FOLKLORNÍ FESTIVAL CIOFF FRÝDEK-MÍSTEK 2007

12. 06. - ÚTERÝ:

14,00 - 20,00 hod. příjezd souborů do FM na štáb v 7.ZŠ ul. 28. října večere, ubytování

13. 06. - STŘEDA:

volný den s výletem (Rožnov event. Hukvaldy)

16,00 hod. - Ofic. zahájení festivalu

17,00 - 18,45 hod. - večere

19,00 hod. - Společná zábava souborů (zahrada 7.ZŠ)

14. 06. - ČTVRTEK:

dopoledne - 3 koncerty pro školy (8,30; 10,00 a 11,30hod.) v Kině P.B.

- 2 koncerty ve Vratimově (9,00 a 11,00hod.) v KD

19,00 hod. - Koncert muzik (Frýdecký zámek, za deště kino Vlast)

- společné posezení muzikantů

15. 06. - PÁTEK:

celodenní pobyt souborů v obcích (St. Ves, Frýdlant, Pražmo, Paskov...- 45-60 min. vystoupení dle požadavků obce

18,00 - 24,00 hod. - koncerty na náměstí Svobody, Místek

16.06. - SOBOTA:

8,15 - 9,00 hod. - Velký dech.orchestr (u kina P.Bezruče)

9,00 - 10,00 hod. - vystoupení cimbál muzik ZUŠ (nám. Svobody)

9,00 hod. - průvod (trasa: od Jadranu po chodnících, podchodem u Alberta, přes tržiště, kolem polikliniky na náměstí)

10,00 - 12,30 hod. - představení souborů- nám. Svobody

13,00 - 14,00 hod. - koncert Velkého dech.orchestru (nám. Svobody)

14,00 - 22,30 hod. - koncerty českých i zahr. souborů v program. blocích

22,30 - 24,00 hod. - Volná zábava s lidovou muzikou - vše na nám. Svobody

17. 06. - NEDĚLE:

9,00 - 9,30 hod. - Koncert muziky ZUŠ (náměstí Svobody)

9,30 - 12,00 hod. - Koncerty na nám. Svobody

15,15 - 16,00 hod.- "ŠUBA DUBA BAND" u kina P.B.

16,00 hod - GALAKONCERT v Kině P.B. - 20,00 hod. - večere v ND a ofic. ukončení MFF (raut + zábava souborů do 24,00 hod.)

18. 06. - PONDĚLÍ:

po snídani odjezd souborů domů

Festival je pořádán statutárním městem Frýdek-Místek, Folklorním sdružením ČR a DFS Ostravička ve spolupráci se SLPT Ostravica FM, ZUŠ FM, 7.ZŠ FM, Muzeem Beskyd FM, Národním domem FM, VOŠ Goodwill FM a BIC+Region Beskydy FM **za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.**

D Ů L Ě Ž I T Ě ; I N F O R M A C E :

- Jak už jsem se několikrát zmiňovala, podzim bude zase hektický, čekají nás tradiční **INSPIRACE**, dále pak **PRAMENY** (pokud obě akce nespojíme) – přehlídky dospělých folklorních souborů regionu, dále pak výroční koncerty dalších souborů a také nová akce, kterou bude pořádat FOSO – meziregionální **koncert** - koncert některých našich souborů spolu s hostem či hosty z jiných regionů. Podařilo se nám na tuto akci získat grant, tak se ji taky musíme pokusit uspořádat – věřím, že se nám to povede. Termíny těchto akcí se včas dozvíte, ale už teď s tím počítejte, ať máte nové choreografie, čísla, pásma. A už nějakou dobu si pohráváme s myšlenkou uspořádat dětský maškarní bál, ale nevím, jestli na to budou síly a peníze, ale bylo by to pěkné! Už teď se na to všechno těším.

- A co nás taky určitě čeká a nemine – náš region ve spolupráci s regiony Opavského Slezska a Těšínského Slezska bude hlavním organizátorem, programátorem a garantem v únoru 2008 na **Národním plese FOS ČR** ve Žďáru n.S. Tak určitě budeme potřebovat co nejvíce lidí, ochotných pomoci, vystupovat, starat se... A kdyby se našel někdo, kdo by si to za náš region vzal celé na starosti, byla bych moc ráda, já už sedím na tolika židlích najednou, že se mi je občas ani nepodaří spočítat a mám obavy, že pode mnou ta pyramida židlí začne padat. Tak se mi někdo ozvěte!

Pište, informujte, připomínejte – je to časopis nás všech!!!

Dotazy, články, informace, nabídky, posílejte na adresu:

Helena Skálová, SVČ Korunka, Korunní 49, 709 12 Ostrava,

e-mail: hlubina.ostrava@seznam.cz skalovic@seznam.cz

tel.: 596 624 041; 599 526 706

mobil: +420 605 756 025

Toto číslo občasníku KACABAJKA pro vás napsala, vytiskla a rozeslala:

Helena Skálová

Neprošlo jazykovou úpravou.